

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 365

гр. Бургас, 19.08.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на деветнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Събина Н. Христова Диамандиева
Кирил Гр. Стоянов

като разгледа докладваното от Кирил Гр. Стоянов Въззивно частно гражданско дело № 20222000500315 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по частната жалба на Р. Е. М. от с. Б., общ. Е. против Определение № 379/08.07.2022 г. по възз. гр. д. № 281/2022 г. по описа на ОС - Сливен, с което е оставена без разглеждане жалбата на Р. Е. М. против отказа на съдебния изпълнител за вдигане на възбрани, наложени върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 67338.564.44.4.28, находящ се в гр. С., ж.к. Д. Г., бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** и самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 67338.525.104.3.12 също находящ се в гр. С., кв. Б., бл. **, вх. *, ет. *, ап. **. Определението на СлОС се оспорва като неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Моли се за отмяната му и за постановяване на друго, с което да се отмени отказа на Съдебния изпълнител и възбраните върху двата имота бъдат заличени. Страната сочи, че имотът с идентификатор № 67338.564.44.4.28, находящ се в гр. С., ж.к. Д. Г., бл. ** е придобит на основание покупко-продажба от 07.04.2021 г. от „С. Г. Груп“ ЕАД като последното е станало собственик на същия като купувач при проведената публична продажба по изпълнителното дело. Другият имот - с идентификатор № 67338.525.104.3.12 също находящ се в гр. С., кв. Б., бл. ** страната е придобила с постановление за възлагане по изп. д. № 247/2018 г. на ЧСИ Минкова. Страната се позовава на ТР № 1/2015 от 10.07.2018 г. на ОСГТК на ВКС относно действието на възбраната по чл. 449, ал. 2 от ГПК в изпълнителното производство - да пречатства длъжника при насочено принудително изпълнение срещу негов недвижим имот да извърши действия, с които да осуети или затрудни удовлетворяване вземането на вискателя, както и да запази недвижимите имоти в неговия патримониум. Според жалбоподателя купувачът от публичната продажба „встъпва“ в правата едновременно на длъжника като придобива неговите права върху имота, така и в правното положение на кредитора. Запазването на възбраната след публичната продажба на недвижим имот - в рамките на проведеното

принудително изпълнение цели да обезпечи удовлетворяване на признатото изпълняемо субективно материално право на всяко лице, имащо качеството на кредитор на длъжника, чийто недвижим имот е под възбрана, не и на други лица. В ТР се посочва, че при извършена публична продажба възбраната не може да бъде вдигната и след изплащане на сумите по разпределението, тъй като тя брани интереса на купувача от публичната продажба - когато бъде вписано постановлението за възлагане то не придобива ред от вписването, а от най-ранно вписаната възбрана. Жалбоподателят, в качеството на купувач, в жалбата си изразява желанието си възбраните да бъдат заличени и в този смисъл - заявява, че се отказва от защитата, която му дава възбраната. Акцентираща и върху разпоредбата на чл. 433, ал. 4 от ГПК - че вдигането на възбраната по отношение на продадено имущество в хода на изпълнението има действие занаяпред - т.е. - че първоначалното ѝ вписване продължава да бъде противопоставимо на всички актове, вписани след нея. И тъй като купувачът „встъпва“ в правното положение както на длъжника, така и в положението на кредиторите - то на него е непротипоставимо всичко, което не може да бъде противопоставено на кредиторите по чл. 451, 452, 453 и чл. 496, ал.2 от ГПК. Вписаната възбрана осигурява по-ранна противопоставимост на правото на собственост на купувача по публичната продажба за времето от датата на вписване на възбраната спрямо лицата, вписали свои актове относно недвижимия имот след този момент до вписване на постановлението за възлагане и съответно - до заличаване на възбраната. При това положение се сочи, че правата както на вискателите, както и на купувачите са защитени и запазването на възбраните се обезсмисля, освен ако самите купувачи не искат запазването им. Моли се за отмяна на определението на СлОС и да се постанови определение, с което да се отмени отказа на съдебния изпълнител като възбраните бъдат заличени.

По делото е постъпил отговор на частната жалба от Агенцията по заетостта - вискател по изп. д. № 1038/2017 г. на ДСИ Стоянов. В същата се сочи, че от изложеното в жалбата не може да бъде обоснован извод, че приобретателят на имот възложен му след проведена публична продажба по изпълнително дело придобива процесуалното качество на вискател или длъжник по друго изпълнително дело, по което е наложена възбрана на същия имот, още по-малко в случай на последвала сделка за покупко-продажба на възложен имот след публична продажба. В този смисъл се оспорва качеството на самия жалбоподател - по смисъла на чл. 435 от ГПК той може да обжалва действията на ДСИ само в хипотезата на трето лице. В този смисъл изложеното от СлОС е правилно: съдът е посочил, че както кръгът от лица, така и хипотезите за възможности за обжалване са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 435 от ГПК. Хипотезата за възможност трето лице да обжалва действията на съдебния изпълнител по чл. 435, ал. 4 от ГПК е изрично посочена в закона - когато изпълнението е насочено срещу вещ, която се намира във владение на това лице. Категорично частната жалбоподателка няма такова качество. Придобиването на собствеността не я прави собственик с обратно действие. Изложените в жалбата доводи се оспорват като неотнормирани към конкретния случай. Моли се за оставяне в сила на обжалваното определение и отхвърляне на частната жалба на Р.М.

След преценка на доказателствата по делото, съдът приема за установено

следното:

Частната жалбоподателка М. с нарочна молба с вх. № 1797 от 17.03.2022 г. и с вх. № 1811 от 18.03.2022 г. до държавен съдебен изпълнител по изп. д. № 1038/2017 г. като се е легитимирила като собственик на недвижими имоти - самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 67338.564.44.4.28, находящ се в гр. С., ж.к. Д. Г., бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** - придобит на основание покупко-продажба от „С. Г. Груп“ ЕАД и самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 67338.525.104.3.12 също находящ се в гр. С., кв. Б. бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** - придобит с постановление за възлагане от 24.08.2021 г. при публична продажба по изп. д. № 247/2018 г. е поискала заличаване на наложената възбрана върху тях като обосновава правния си интерес за това като собственик на имотите. Върху имотите са наложени възбрани в рамките на принудителното изпълнение. По молбата на М. вискателят Агенция по заетостта е възразила като е посочено, че вследствие продажбата на имотите Агенцията като вискател не е получила удовлетворение на вземането си при разпределение на събраните суми. Страната изрично се е позовала на т. 3 от ТР от 10.07.2018 г. по ТР № 21/2015 г. на ОСГТК на ВКС - че вписаните възбрани, наложени в производството по индивидуално принудително изпълнение по чл. 415 от ГПК не се заличават след проведените публични продажби на имотите, освен в изрично предвидените в закона хипотези. В случая тези хипотези не са налице. Възбраната има защитна функция дори и в хипотезата, когато длъжникът вече не е собственик на имота. Има се предвид хипотеза, че имотът може да се върне в патримониума на длъжника и по отношение на него да се проведе нова публична продажба. Приобретателят при публичната продажба не е ограничен в действията си от наложените възбрани - те имат сила единствено по отношение на длъжника. Още повече, че упълномощеното лице от М. не е оправомощено за представителство пред ДСИ.

С разпореждане от 26.05.2022 г. /изписано ръкописно на становище на молителката М./ ДСИ е постановил отказа вдигане на възбраната поради несъгласието на вискателя.

ДСИ на 08.06.2022 г. е уведомил молителката М., че отказва вдигане на наложените възбрани поради несъгласие на вискателя - Агенцията по заетостта.

Отказът на ДСИ е обжалван по реда на чл. 436 от ГПК пред окръжния съд чрез съдебния изпълнител. Страната е изложила аргументите си като е направила искането си за отмяна на отказа на ДСИ и да се постанови заличаване на възбраните. Посочено е, че с оглед разпоредбата на чл. 433, ал. 4 от ГПК правата както за купувачите, така и на вискателите са защитени и запазването на възбраната се обезсмисля, освен ако самите купувачи искат запазването ѝ.

Ведно с преписката от страна на ДСИ на съда са изпратени мотиви, в които се сочи, че съдебният изпълнител е отказал вдигането на възбраната поради несъгласието на вискателя.

По образуването при Окръжен съд - Сливен - въззивно гр. д. № 281/2022 г. съдът се е произнесъл с определение № 379 от 08.07.2022 г. Съдът е приел жалбата на Р. М. по смисъла на чл. 435 от ГПК като жалба на

трето лице против действие на съдебния изпълнител във връзка с изпълнителния процес каквото е вдигането на възбраната. Съдът е констатирал, че жалбоподателката М. не е страна по изпълнително дело № 1038/2017 г. по описа на ДСИ Стоянов. Поради това е приел, че жалбата на същата е процесуално недопустима: съгласно чл. 435, ал. 4 от ГПК действията на съдебния изпълнител, които могат да бъдат обжалвани от трето лице са изчерпателно изброени - само когато изпълнението е насочено върху вещи, които в деня на запора, възбраната или предаването, ако се отнася за движима вещ се намира във владение на това лице. В процесния случай съдът е констатирал, че нито една от посочените хипотези по чл. 435, ал. 4 от ГПК не е налице. Не е налице и другата хипотеза - когато третото лице е било във владение на имота преди предявяване на иска, решението по който се изпълнява. Поради това жалбата на Р. М. е оставена без разглеждане като процесуално недопустима.

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в законоустановения срок от надлежна страна в производството пред първоинстанционния съд, имаща правен интерес от обжалване на постановения съдебен акт. Внесена е и дължимата държавна такса.

По основателността на жалбата съдът съобрази следното:

Жалбоподателката се явява приобретател на имотите, предмет на публична продан в изпълнителното производство - единият закупен пряко от самата продан, а другият - закупен от прекия приобретател в проведената публична продан. Тя не е нито вискател, нито длъжник и безспорно, както и окръжният съд е приел, тя е трето лице по смисъла на чл. 435 от ГПК. Възможностите на трето лице в изпълнителното производство да обжалва действията на съдебния изпълнител са изчерпателно изброени в чл. 435, ал. 4 от ГПК. Извън тях третото лице не разполага с възможност да обжалва действия на съдебния изпълнител - в това число и отказа за вдигане на възбрани върху продадените имоти, които понастоящем са собственост на жалбоподателката. На това основание окръжният съд в акта си е приел, че жалбата в случая на основание чл. 435 от ГПК е недопустима, тъй като Р. М. не разполага в качеството си на трето лице да обжалва действията на съдебния изпълнител, изразяващи се в отказ да бъдат вдигнати възбраните върху имотите - бивша собственост на длъжника в изпълнителното производство. В този смисъл обжалваното определение е правилно и законосъобразно и жалбата против него следва да бъде оставена без уважение. В самата жалба се излагат доводи относно наличието на предпоставки за вдигането на възбраната върху процесните имоти като се тълкува превратно Тълкувателно решение № 1/2015 г. от 10.07.2018 г. При публичната продан не може да се приеме, че купувачът от публичната продан буквално „встъпва“ в правното положение както на длъжника, така и на кредиторите, че едва ли не е налице процесуално правоприемство в изпълнителния процес. Изрично ОСГТК приема, че вписаните възбрани по реда на чл. 397, ал. 1, т. 1 от ГПК или наложени в производство по индивидуално принудително изпълнение по чл. 451 ГПК и чл. 452, ал. 2 ГПК не се заличават след провеждане на публична продан на възбранения недвижим имот, освен в предвидените от закона хипотези. В процесния случай такава хипотеза не е налице. Действително и в ТР се признава

възможността след влизане в сила на постановлението за възлагане от публична продажба, придобилият собствеността купувач и всеки последващ приобретател на имота да може да поиска заличаване на вписаната възбрана по изпълнението, ако не му е противопоставима и не брани права. В процесния случай извън извода за недопустимост на жалбата против отказа на съдебния изпълнител да вдигне наложените възбрани следва да се отчете и обстоятелството, че е налице неудовлетворен взыскател - Агенцията по заетостта и не са налице основания за приключване на изпълнението и съответно - за вдигане на наложените възбрани върху процесните имоти. ОСГТК е приело в цитираното ТР, че при извършена публична продажба възбраната не може да бъде вдигната и след изплащането на сумите по разпределението, тъй като тя брани интереса и на купувача от публичната продажба. В жалбата си Р. М. е направила изявление че :„желая да се откажа от защитата, която ми дава възбраната“, но в случая не следва да се игнорира и интереса на Агенцията по заетостта като неудовлетворен взыскател, който правилно е отчетен от страна на съдебния изпълнител.

Съобразно гореизложеното обжалваното определение е правилно и законосъобразно - страната в качеството си на трето лице има ограничена възможност да обжалва действията на съдебния изпълнител - изчерпателно посочени в чл. 435, ал. 4 от ГПК, поради което жалбата на Р. М. против Определение № 379/08.07.2022 г. на СлОС като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното, Апелативен съд - Бургас

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба с вх. № 3631/21.07.2022 г. по описа на СлОС на Р. Е. М. от с. Б., общ. Е., обл. В. Т. против Определение № 379 от 08.07.2022 г., постановено по въззивно гр. дело № 281 по описа на СлОС за 2022 г., с което е оставена без разглеждане жалбата ѝ против отказа на съдебния изпълнител за вдигане на възбрани като недопустима.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____